

ningsberg. Han talade med synnerlig respekt om Din på Tyska författade philophiska bok, hvaraf han, såsom ex officio philosoph, hade tagit noggrannelig kännedom. – Det bästa jag i Paris denna gång utträttat, är att jag haft äran blifva Villemains synnerligen gode kund, ehuru han ej rätt kan förlåta mig att jag icke sökte hans bekantskap medan han var minister, »då han kunnat gifva mig bättre middagar än nuförtiden». Det är ändock litet roligt för en menniska, hvilken i ulti-
 10 ma Thule kan af hvarenda lurk behandlas en canaille, att se sig af vetandets störste heroer härute hedrad såsom deras jemnlige. Ännu roligare är det likväl att lyckas »göra svinena flata», då man förmår inbilla representanterne af den civiliserade verdens intelligens, att vi ändock ej äro, i Finland så alldeles dumma och förtjenta endast af smädelse, som man tycker om att föreställa sig hos oss. Detta är ett sätt att hämnas för hvilket man ej behöfver skämmas.

Min syster Louise, som i somras kände ett synnerligt behof att betyga Dig sin tacksamhet, för det Du så manhaftigt hade tuktat mina vederdelomän, hittade ej på bättre utväg att uttrycka sina känslor, än att uppvakta Dig med den famöse Markis Pauluccis porträtt, hvilket hon förvarat från den tiden, då Herodes och Pilatus voro vänner en
 20 dag. Kanske har dock respekten hindrat hinne att utföra denna sin plan, hvari verket föga motsvarar viljan. – Italienarenes affärer anses, i Palais Royal, gå bra. De arma djeflarne hafva i alla fall haft nöjet att lätta sitt så länge beklämda hjerta.

Tuus
 Fredr. Cygnaeus

191 *E. LÖNNROT – J. V. SNELLMAN 13.IX 1849*
 30 *HUB, JVS handskriftssamling*

Kajana den 13 Sept:r 1849.

Käre Broder!

På lång tid har jag ej haft ett halft ord af Dig, hvarföre jag ej annat kan än litet bannas på Dig både för det, och för att Du ej, när Du engång var till Idensalmi, då med detsamma gjorde en skuttresa hit. Dertill hade varit så mycket mer skäl, som jag nu äfven hör till släkten, sedan jag, såsom Du väl af andra hört, numera är gift med en din kusin,
 40 Maria. Men kanske är det sannt, som Rabbe skref, att Du varit litet bösj, deröfver, att jag, om ej eljest, så för nämnde släktskaps skull förut omnämnde för Dig vår förlofning, men det kunde jag med den bästa vilja i verlden ej göra, emedan vi i sista höst, när vi förlofvade oss, öfverenskommo att ej omtala det för andra.

Jag är nu åter efter fem års hvila tjenstgörande läkare på denna ort, sedan min ansökning om förlängd tjenstledighet eller afsked från tjensten Allernådigst blifvit afslagen. Men hvad för beslut har Du nu sjelf fattat angående din framtida verksamhet. Får jag tro ett rykte, så skulle Du blifva Rector vid en handelsskola i Helsingfors med 1 000
 50 Rubel i Silfver lön. Är det sannt, så glädjer det mig mycket såväl för den mindre bekymmersamma utkomstens skull, Du så skulle hafva, som för att Du sålunda kommer att stadna i landet. Sjelfva tanken redan, att Du kunde öfvergifva oss och flytta till Sverge, var påkostande, huru mycket mer skulle verkligheten vara!

Min hustru ber mycket helsa till Dig och din för henne ännu

obekanta Fru, för hvilken Du dessutom har att tillägga min egen vänskapsfulla helsning. Glöm ej att någon gång låta höra af Dig, skulle Du ock ej ha tid till mer än en half rad.

Tuus
Elias Lönnrot.

192 ANSÖKAN TILL BORGÅ DOMKAPITEL 17.IX 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

10

Högvördigste Herr Biskop, Doctor
och Ordensledamot
så ock
Det Högvördiga Domkapitlet

Hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten ock Det Högvördiga Domkapitlet får jag i djupaste ödmjukhet anhålla om ledighet från min innehavande Rektorsbefattning vid Högre Elementarskolan i Kuopio för innevarande Höst-termin, emedan jag ser mig tvungen att under dess lopp företaga en längre resa i enskilda ärenden, och det för undervisningens jemna fortgång är förmonligare, att densamma och vården derom oafbrutet handhafves af samma personer; och får jag lika ödmjukt, i händelse denna min ansökning Höggunstigt beviljas, anhålla om Förordnande för Herr Konrektor, Magister H. G. Perander, att under tiden Rektorsvården förestå, samt för Herr Doctor J. M. Lindfors, att handhafva den mig åliggande undervisningen, ödmjukast bifogande den sistnämndes skriftliga begifvande, att på öfverenskomna vilkor åtaga sig nämnda åliggande.

20

30

Framhårdar i djupaste ödmjukhet

Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn
och Ordensledamotens
så ock
Det Högvördiga Domkapitlets
aldrödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

40

193 ANSÖKAN TILL BORGÅ DOMKAPITEL 9.X 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

Högvördigste Herr Biskop, Doctor
och Ordensledamot!
så ock
Det Högvördiga Domkapitlet!

I djupaste ödmjukhet får hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet jag anhålla, att varda Höggunstigt entledigad från min innehavande tjänst såsom Rektor vid Högre Elementarskolan i Kuopio, lika ödmjukt utbedjande mig Höggunstigt vittnesbörd öfver mitt beteende i tjänsten

50